

Nr 589

Av herr **Senander m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 127, med förslag till instruktion för riksdagens ombudsmän.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 127 med förslag till instruktion för riksdagens ombudsmän får härmed följande anföras. Klagomål som anförts hos riksdagens ombudsmän är ofta, särskilt i fråga om klagomål till justitieombudsmannen, att uppfatta såsom ett sista försök från den klagandes sida att vinna rättelse efter en handling eller underlåtenhet från myndighet eller någon som är underkastad ämbetsansvar, vilken handling eller underlåtenhet av den klagande uppfattas såsom ett åsidosättande av ett den klagandes lagligen skyddade intresse.

Då hänvändelse till riksdagens ombudsmän, särskilt justitieombudsmannen, sålunda ofta uppfattas såsom en sista möjlighet att få rättelse av ett — verkligt eller förment — rättsövergrepp, är det av stor betydelse för den klagande, dennes bedömning av frågan och inställning till rättsordningen, att, i fall där klagomålet icke föranleder någon åtgärd från ombudsmannens sida, de avgörande skäl, varpå beslutet grundas, delgives den klagande. Det är sålunda icke tillfredsställande, att den klagande skall erhålla ett besked vari rätt och slätt meddelas, att klagoskriften »föranleder ingen åtgärd».

Med hänvisning till det ovan sagda föreslås,

att riksdagen måtte besluta att för sin del godkänna
Kungl. Maj:ts proposition nr 127 med följande tillägg till
15 §:

15 §.

Klagomål, som ————— bevis styrkta.

Då klagande ————— emottagit klagoskriften.

Föranleder klagoskrift ingen ombudsmannens åtgärd, skola de omständigheter, varå beslutet väsentligen grundas, meddelas den klagande.

Stockholm i mars 1957

K. E. Senander

Erik Karlsson

Henning Nilsson

Helmer Holmberg